

taggasi, kui waenlase árrawoitja. Ja nenda teggid ka mitto teist Kíralit. Turkide surem wáaggi láks ikka ennam mággise ma sisse taggasi, et nemimad seál mággede tahha woiksid warjul ol-la. Ehk meie rahwas neist nüüd kül mitto head woimust said, ommitigi ei olmud meil fest ennam abbi, kui et hirm waenlaste peále tulli. Agga nisuggune föddiminne polle ühtegi wåärt, fest se waewab ühhe nisugguse wådge, kui meil on, mis on öppind laggeda peál wisi párrast föddima, ja auvwaliikult lahhingis wahwad ollema, se waewab ennam kui se meil kassuks ja waenlastel kahjuks on. Sest kus puid raiutakse, seál langeb ka laasto ; kui

kui üfs wenne soldat otta saab, fest on, keigeenamiste seál wodra Ma sees, ennam kahjo, kui kahhekúmnest Turfist. Sest meie Wenne-Ma on seált wågga faugel árra, ja enne kui rekrutid súma satvad, lähheb paljo aega, ja needki ep olle weel nisuggused öppetud soldatid, kui need wannad, waid pea-wad wast sedda sda-ammetit öppima. Turkid on seál liggidal, ja neil on wågga paks rahwas, keif, kes agga terwisse polest sudawad, on seál soldatid, ja ni pea kui sedda tahhetakse pea-wad nemimad setta minnema, olgo nemmad pölle-mehhed, ehk handverkit ehk laup-mehhed. Se läbbi täitwad nemmad pea jálle need aufud árra, mis